

tighedsdeklarationer, og hvad ved jeg, bygger på den. Det er såmænd vores egen kulturkreds, vi her taler om, og så fremstiller man Europa som et område, hvor man gør alt, hvad man kan for ikke at hjælpe andre. Jeg synes, det er noget griseri.

Hvis nogen tror, man kan fjerne flygtningeproblemerne eller fjerne den organiserede kriminalitet ved at fjerne EU, må man altså tro om igen. Danmark kan altså ikke holde sig uden for, for vi har de problemer, hvad enten vi kan lide det eller ej. Jo, der var nok én mulighed for at holde sig uden for, men det er en mulighed, jeg bestemt ikke ønsker. Der er måske nogle, der engang har ønsket det, der var i hvert fald nogle i denne sal, der ikke råbte så højt op, dengang der var en mur og nogle automatiske maskingeværer, der sørgede for, at folk ikke kom hverken ind eller ud.

Hvis man er villig til at tage de skridt, kan man måske lukke Danmark ude fra virkeligheden, og så kan man måske lukke Danmark ude fra resten af verden. Men det er altså ikke det samfundssystem, jeg ønsker. Jeg ønsker, at Danmark skal være en del af verden. Jeg ønsker også, at Danmark skal være med til at løse de problemer, der er i verden, og en af de måder, vi kan løse dem på, er at være i det samarbejde, som både Amsterdam og Schengen og det indre marked og Europas integration går ud på. Det er såmænd det, det handler om.

Der er partier her i Folketinget, som synes, det kunne være dejligt, hvis Danmark kunne melde sig ud og hygge sig i smug. Ak ja, det ville man også tidligere i dette århundrede, og vi så resultatet af det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, hr. Peter Duetoft har jo nogle ret usmagelige sidebemærkninger og hentydninger af og til; men det skal man ikke lade sig anfægte af, for vi jo kender jo også hr. Peter Duetoft, og det er rigtigt, som hr. Peter Duetoft siger: Han har været heroppe og sige det, han netop har sagt, mange gange før, så vi kan det efterhånden udenad. Jeg forstår også godt, hr. Peter Duetoft er så bange for at spørge befolkningen, for det er jo kendetegnende for CD, at man i det omfang, man overhovedet kan, undgår at spørge befolkningen til råds.

Hr. Duetoft sagde, at det blev principbesluttet allerede ved folkeafstemningen i 1986, at der skulle være fri bevægelighed og åbne grænser.

Men blev det ikke bestemt, at der skulle være fri bevægelighed for arbejdskraft, og hvor har vi ikke fri bevægelighed for arbejdskraft mellem EU-landene i dag? Er det, man ønsker nu, i realiteten ikke at udvide det i forhold til det, der blev besluttet?

Hvis man skal gå ind for hr. Duetofts tankegang, må det betyde, at har man én gang stemt om noget inden for området, gælder det, og så kan man overhovedet ikke sætte spørgsmålstegn ved det. Mit spørgsmål er: Vil det så ikke betyde, at når Romtraktaten siger, at målet er en stadig snævrere union, vil der i realiteten aldrig nogen sinde være mulighed for at sætte spørgsmålstegn ved, om unionen skal være stadig snævrere? Viser det ikke det absurde i det?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg ved ikke, om der på det humanistiske område er en verden til forskel mellem det Europa, CD og hr. Peter Duetoft ønsker, og det Europa, Enhedslisten ønsker. Jeg forstår, at vi er fuldstændig fælles med hensyn til afstandtagen fra de stalinistiske regimer i Østeuropa, så det er i hvert tilfælde ikke dér, uenigheden går. Her er vi fuldstændig enige.

Det er da rigtigt, at vi her i Europa har meget detaljerede retningslinjer for menneskerettigheder. Den store franske revolution var jo en fantastisk inspiration, også for senere skrivelier; men det er jo ikke helt det samme som at leve op til dens idealer, og derfor vil jeg godt spørge hr. Duetoft: Mener hr. Duetoft, når vi tager den samlede verdens flygtningeproblemer ad notam, at Europa – i betragtning af hvor rigt Europa er som helhed – tager sin del af verdens flygtninge? Mener hr. Duetoft, at vi gør nok, eller mener hr. Duetoft, at vi faktisk kunne gøre lidt mere?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Til hr. Thulesen Dahl: Det, jeg brokker mig over i forbindelse med folkeafstemningen, er, at Dansk Folkeparti forsøger at fremstille det, som om den danske befolkning aldrig har taget stilling til det her.

Jeg har ikke noget problem med, at der skal være folkeafstemninger; vi er selv tilhængere af en afstemning om Amsterdam. Det var ikke absolut nødvendigt, at den skulle afholdes, men vi har meldt fra starten, at ligegyldigt om der var bare den mindste tvivl om, hvorvidt der